

Sygn. akt IV CSK 518/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa I. M. i W. M.
przeciwko E. [...] Spółce Akcyjnej w G. Oddziałowi w O.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) oddala wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powodów od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo o zasądzenie kwoty 150 000 zł. z ustawowymi odsetkami tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez stronę pozwaną z nieruchomości powodów w zakresie odpowiadającym służebności przesylu, przez okres dziesięciu lat przed wniesieniem pozwu.

Sądy obu instancji uznały, że ponieważ w okresie, gdy poprzednik prawny strony pozwanej posadził przedmiotowe słupy linii energetycznej zarówno nieruchomość, na której je wzniesiono jak i linia energetyczna oraz przedsiębiorstwo przesylowe, były własnością Skarbu Państwa, należy uznać, iż zajęcie i korzystanie w tym zakresie z przedmiotowej nieruchomości miało podstawy prawne, a zatem posiadacz służebności był w dobrej wierze i zgodnie z art. 224 § 1 w zw. z art. 352 k.c. nie był obowiązany do zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości powodów, co skutkowało oddaleniem powództwa.

W skardze kasacyjnej, opartej na podstawie naruszenia art. 225 k.c. oraz art. 233 k.p.c., powodowie jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazali, że jest ona oczywiście uzasadniona z powodu naruszenia prawa materialnego przez przyjęcie, że nie doszło do obalenia domniemania dobrej wiary strony pozwanej i że powództwo oparte na art. 225 k.c. jest bezzasadne oraz naruszenia art. 233 k.c. przez całkowicie dowolną ocenę materiału dowodowego przy ustalaniu daty wybudowania urządzeń przesylowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, a więc na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego: oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w drugiej instancji wyrok oczywiście

wadliwy. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonego przepisu prawa, nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż mimo oczywistego nawet naruszenia przepisu, wyrok może być prawidłowy (porównaj między innymi postanowienia z dnia 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2004/6/100, z dnia 10 stycznia 2003 r. V CZ 187/02, OSNC 2004/3/49 i z dnia 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07, niepubl.).

Skarżący nie wykazali, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona we wskazanym wyżej rozumieniu. Nie przedstawili bowiem żadnych argumentów, które pozwalałyby na uznanie, że Sąd Apelacyjny w sposób oczywisty, a więc kwalifikowany, naruszył powołany w skardze art. 225 k.c. i w wyniku tego wydał wyrok oczywiście wadliwy. Ich argumentacja sprowadza się w istocie do kwestionowania ustaleń faktycznych, które legły u podstaw zaskarżonego wyroku oraz polemiki z oceną dowodów, co jest niedopuszczalne w skardze kasacyjnej, której podstawą – zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. - nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów ani oceny dowodów, a więc między innymi art. 233 § 1 k.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

Zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego nie został uwzględniony, gdyż dotyczy on tylko sytuacji oddalenia skargi kasacyjnej i nie obejmuje żądania zwrotu tych kosztów w wypadku odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania.

[aw]

db